

[Sønderup.]

nærmere Eftersyn, og det var da paa-faldende at lægge Mærke til, i hvor høj Grad den Arbejdsløshedsløst, vi havde bygget op, fortrinsvis var bygget paa stor Arbejdsløshed og med Understøttelsessatser saa høje, at de i væsentlig Grad kolliderede med Interessen for at skaffe sig Beskæftigelse. Vi havde en Arbejdsfordelingslov, der indirekte hindrede Beskæftigelsen, og vi havde videre en Lov, der positivt forbad Overarbejde. Bestemmelser af den Karakter kan være betænkelige under normale Forhold, under de Forhold, vi tidligere har kendt, men rent galt bliver det, naar Efter-spørgselen efter Medhjælp er saa stor, at Behovet ikke kan dækkes, og Produktionen som Følge deraf faar en nedsat Kapacitet, og det er netop det, der for Øjeblikket sker, og det er netop dette Forhold, der var Baggrund for de Ændringer, som nødvendigvis maatte foretages i den omhandlede Lovgivning, og som maatte gennemføres under kommunistisk og desværre ogsaa under socialdemokratisk Modstand. For et Øjeblik siden hørte vi, hvor bekymret det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var, og jeg deler hans Bekymring i saa Henseende, for at der var blevet produceret for faa Mursten. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at hvis vi ikke havde faaet de Ændringer i Arbejdsløshedsløstlovgivningen mod det ærede Medlems Modstand, havde der i Dag været produceret endnu færre Mursten, end Tilfældet er, og det er et stort, stort Spørgsmaal, om ikke nogle af Understøttelsessatserne er saa høje, at saafremt de blev ændret lidt, kunde der produceres endnu flere Mursten. Man taler baade fra kommunistisk og socialdemokratisk Side om Produktion og Beskæftigelse, men det bliver desværre ogsaa højst til Betragtninger og Talemaader.

I Praksis foretager man sig intet som helst af Betydning for at modarbejde den Mentalitet, der desværre er saa udbredt, at man bare kan stille Krav uden Hensyn til Erhvervslivets bærende Evne og uden Hensyn til de Krav, Erhvervslivet maatte have med Hensyn til at faa bestilt mere, end der bliver for Øjeblikket. Det er ikke blot de direkte Krav, der svækker Erhvervslivets Produktionsevne; ogsaa den mere eller mindre aabenlyse Sabotage, der øves forskellige Steder ved Nedsættelse af Arbejds-tempoet, svækker Produktionen og undergraver Erhvervslivets Rentabilitet. Det er nemlig saadan, at der er ingen Arbejdsgivere, der i Øjeblikket tør gøre Vrøvl, selv om de er godt nok paa det rene med, at der

bliver bestilt for lidt, for gør de Vrøvl; faar de maaske slet ingen Andel i den i Forvejen saa knebne Arbejdskraft, som findes. Hvis der er nogen, der gør Vrøvl, gaar de Herrer omgaaende et andet Sted hen, og desværre er der ogsaa visse Ting, der tyder paa, at der er ved at opstaa et helt Sortbørs-Problem i Forbindelse med Arbejderlønningerne. Jeg tror, der er saa stor Mangel paa Arbejdskraft, at de forskellige Arbejdsgivere er ved at starte et Kapløb om Arbejdskraften, hvorunder de overbyder hinanden. Er der noget, der er med til at fremme Inflationen, er det ikke mindst Forhold af denne Art. Man kunde med god Grund have forventet, at Kræfterne efter Befrielsen i en ganske anderledes Udstrækning var blevet taget i Brug for at indhente, hvad der var blevet forsømt og lagt øde i Krigsaarene. Jeg skal villig indrømme, at der er Steder, hvor der slides, der nemlig, hvor Indehaverne af Bedrifter, enten det er i By eller paa Land, i Mangel af Arbejdskraft og Medhjælp selv maa præstere det dobbelte for at faa det allernødvendigste udført. Vi har for Øjeblikket vel nok den laveste Arbejdsløshed, vi har haft i de sidste 40 Aar. Det er for saa vidt kun glædeligt, og det underbygger jo yderligere det rigtige i den Beskæftigelsespolitik, som er ført fra Regeringens Side. Det beviser ogsaa det berettigede i Udsendelsen netop af det saa stærkt omstridte Cirkulære om Standsningen af offentlige Arbejder. Men hvilket Hus foranstaltede man ikke fra socialdemokratisk og kommunistisk Side i den Anledning!

Jeg synes, det er godt og glædeligt, at vort Arbejdsløshedstal er saa lavt som næsten aldrig før, men jeg er bange for, at det lave Arbejdsløshedstal ikke er Udtryk for en dertil svarende Stigning i Produktionen. Forholdet er nemlig det, at Nedsættelsen baade af Arbejdstid og Tempo har bevirket, at der mange Steder staar 10 Mand om at udføre det samme, som forhen 7 kunde præstere.

Det er i det hele taget paa Baggrund af det, vi har oplevet, en besynderlig Ferie- og Weekend-Mentalitet, der har betaget alle, og det gælder, det skal siges, ikke alene den danske Arbejderstand, det gælder mangfoldige andre Kredse. Det er, som om man er ganske umættelig i sin Jagt efter Festedage, enten det er i Forbindelse med den ene eller den anden Begivenhed. Det synes, som om det ikke i fuldt Omfang er gaaet op for Befolkningen som Helhed, at Hverdagen igen har meldt sig, vi kan godt indrømme baade med sine Skuffelser og ogsaa med sine